Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Het Afscheidsfeestje Van Meneer Beer

Het werd tijd voor meneer Beer om zijn winterslaap te houden. Omdat de dieren in het diepe bos erom bekend stonden hun toevlucht te nemen tot meneer Beers goed gevulde voorraadkast terwijl hij in dromenland was, besloot hij dit jaar om de avond voordat hij zich opkrulde voor de winter een feestmaal te geven.
Hij nodigde alle dieren uit, waarvan de belangrijkste natuurlijk meneer Vos en zijn vrouw waren, en meneer en mevrouw Eekhoorn, Jaap Konijn en zijn vrouw, Billy Buidelrat en Tim Wasbeer.
Natuurlijk waren er nog veel meer, maar dit waren de meest belangrijke dieren.
Meneer Beer had een tafel vol heerlijk lekkers voor hen klaargezet: taarten, cake, pudding, ijs en heel veel gebakken kip en gebraden eend. Een grote schaal honing stond aan het eind van de tafel en

meneer Beer stond er zelf het grootste deel van de tijd naast. De gasten aten en aten tot ze nauwelijks nog konden bewegen en toen het tijd was om naar huis te gaan, verkozen ze meneer Beer tot de meest verrukkelijke gastheer die ze ooit hadden gekend.
Eén voor één vertrokken de gasten, totdat alleen Billy Buidelrat en Tim Wasbeer nog over waren.
Meneer Beer was bezig met het op orde brengen van zijn huis voordat hij in zijn winterslaap ging. Hij vond het namelijk fijn als alles er piekfijn uitzag als hij in de lente wakker werd.
Billy Buidelrat en Tim Wasbeer zaten de hele avond met elkaar te praten, maar niemand merkte hen op, ze waren allemaal zo druk bezig aan tafel.
Ze kwamen uit de hoek waar ze hadden gezeten en zeiden tegen meneer Beer: "Beste vriend, je hebt al je vrienden een heerlijke avond bezorgd en we vinden het gemeen om jou alleen te laten met het opruimen. Wij blijven hier en helpen je."

Meneer Beer was verbaasd over deze blijk van zorgzaamheid van Billy en Tim, want zij stonden er niet om bekend dat ze iets voor anderen deden.
"Ja, wij helpen opruimen, meneer Beer," zei Billy Buidelrat, "en we

wachten tot u naar bed bent gegaan en de kaars hebt uitgedaan, want ik weet dat het erg eenzaam voor u moet zijn om aan uw lange winterslaap te beginnen zonder een vriend die u welterusten kan wensen."
Meneer Beer woonde het hele jaar door in zijn huis, behalve in de periode dat hij sliep. Voor zijn winterslaap had hij een diep hol onder zijn huis.
Toen alle borden waren afgewassen en in de kast waren gezet en de kamer was geveegd, deed Meneer Beer zijn flanellen omslagdoek om, pakte zijn kaars en liep naar de kelderdeur.
"Wij doen de buitendeur op slot," zei Billy Buidelrat, "en gooien de sleutel door de schoorsteen," want ze wilden meneer Beer zijn hol in zien gaan.

Zodra de deur achter hem dicht was, begonnen Billy Buidelrat en Tim Wasbeer te lachen en naar elkaar te knipogen.
Vervolgens draaide Tim zachtjes de sleutel om in het slot.
"Zo, hij is veilig voor de winter," fluisterde Tim. "Nu zullen wij het huis voor hem bewaken. Het kan zijn bed

niet schaden als iemand erin slaapt, en het kan zijn huis niet beschadigen als wij erin wonen."
"Het kan ook geen kwaad als wij zijn conserven opeten en de andere dingen die hij heeft opgeslagen," zei Billy Buidelrat.
"Ik ben moe," zei Tim, "ik heb in lange tijd niet meer zo hard gewerkt. Ik ga naar bed."
"Nou, je kunt het de rest van de winter rustig aan doen," zei Billy. "Ik denk niet dat we de deur op slot hadden hoeven doen. Hij wordt tot de lente toch nooit wakker."
"Maar ik voel me een stuk veiliger als de deur wel op slot zit," zei Tim, terwijl hij in het bed van meneer Beer rolde.
Billy sprong ook in bed, trok de zachte deken van meneer Beer over zijn kop en viel al snel in slaap.
Nu was het zo dat meneer Beer altijd een slaapmuts droeg en nu was hij vergeten deze mee te nemen.
Terwijl hij zich klaarmaakte voor zijn lange slaap, voelde hij plotseling een koude rilling over zijn hoofd gaan.
"Mijn slaapmuts," riep hij uit. "Ik kan gewoon niet zonder slapen. En ik ga daardoor de hele zomer niezen."
Meneer Beer sprong op en sjokte de trap op. "Wat is dit?" zei hij. "Ze hebben de deur op slot gedaan; ze moeten een fout hebben gemaakt en per ongeluk deze deur op slot hebben gedaan, net als de buitendeur. Nou, ik zal het slot open moeten breken."
Meneer Beer zette zijn schouder tegen de deur en duwde, maar Billy Buidelrat en Tim Wasbeer sliepen te

diep om wakker te worden van het lawaai.
Meneer Beer bleef staan toen hij bij de deur van zijn slaapkamer kwam. Lag daar iemand in zijn mooie, zachte bed? Hij keek beter en zag op één hoofd zijn slaapmuts, want Billy Buidelrat had hem opgezet.

Meneer Beer liep op zijn tenen naar het bed en keek beter; hij zag wie er in zijn bed lag, en toen glimlachte hij een zeer onaangename glimlach.
Hij greep Billy Buidelrat vast, pakte hem bij zijn kop en trok hem uit bed. Vervolgens greep hij Tim Wasbeer vast en pakte hem op dezelfde manier, terwijl hij de hele tijd gromde.
"Help! Help!" schreeuwden Tim en Billy, denkend dat een of ander vreselijk wezen hen zou verslinden.
"Jullie kunnen schreeuwen wat jullie willen, jullie schurken," zei Meneer Beer, en schudde ze tot hun tanden klapperden. "Maar er zal niemand komen, en als ze dat wel doen, kunnen ze jullie toch niet helpen. Doe mijn slaapmuts af, Billy Buidelrat!"
Billy maakte de touwtjes los, deed de slaapmuts af en legde hem op het bed. Toen kreunde hij en viel op de grond, alsof hij dood was.

"Je kunt mij niet voor de gek houden, meneer Buidelrat," zei meneer Beer. "Je kunt meneer Man of meneer Hond misschien voor de gek houden, maar meneer Beer niet."

"Sta onmiddellijk op, anders gooi ik een emmer koud water over je heen." Billy bewoog niet en Meneer Beer greep hem weer vast, en met Billy in de ene hand en Tim Wasbeer in de andere, liep hij naar het raam en opende het.
Toen schudde hij ze heen en weer en gooide ze uit het raam. "Ik denk dat ze dit nog wel even zullen onthouden," zei meneer Beer. "Ze zullen hun sluwe spelletjes niet meer met mij spelen; en ik ben maar wat blij dat ik mijn slaapmuts ben vergeten," en hij ging terug naar zijn hol.
Tim en Billy krabbelden overeind, maar ze hadden zoveel pijn en waren zo kreupel dat ze nauwelijks naar huis konden. Een week lang bleven ze thuis om hun kreupele ruggen te verzorgen.
"Alles zou goed gekomen zijn als Meneer Beer zijn slaapmuts niet was vergeten," kreunde Tim.
"Ja, maar hij vergat het niet," kreunde Billy Buidelrat. "Ik had ook geen idee dat hij zo boos kon worden!"